

HELYÉN A HÍD

Az új hídból mindössze tíz méter hiányzik. S ez is már csak percekig. Ott úszik a Dunán, a Lánchíd felől jön az utolsó hídelem. A Nelly nevű kis motoros bárka ördögös ügyességgel manőverezik a pontonokon úszó, hatalmas acélszerkezettel. S a fellobogózott hídrész most érkezik a helyére. Már „csak” fel kell emelni, leendő szomszédjaihoz illeszteni, csavarozni — s át lehet menni az új Erzsébet-hídon.

A part tarkállik az emberektől. Sokan kíváncsiak az ünnepélyes pillanatra, amikor kiegészül az új híd íve. A híd acéltestén a vendégek: *Prieszol József* közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes, a Fővárosi Tanács több vezetője, a Ganz-MÁVAG és a Hídepítő Vállalat vezetői, s a fotósok, újságírók népes serege. S persze mindenekelőtt a híd építői: a Ganz-MÁVAG és a Hídepítő Vállalat dolgozói. Ők emelik ezekben a percekben a helyére a 82 tonnás záródarabot, az *Ady Endre* és a *József Attila* úszódaruk segítségével.

Tóth János és brigádja, *Sándor Elek*, *Mráz Mihály*, *Illés Gyula* és a többiek, már hidak sorát építették. Nagy gyakorlattal akasztja be a két daru horgát *Wiedermann Mihály* és *Németh József* is. Mint valami karmester, *Vogt Károly* építésvezető irányítja ennek a jól összehangolt hídepítő együttesnek a munkáját.

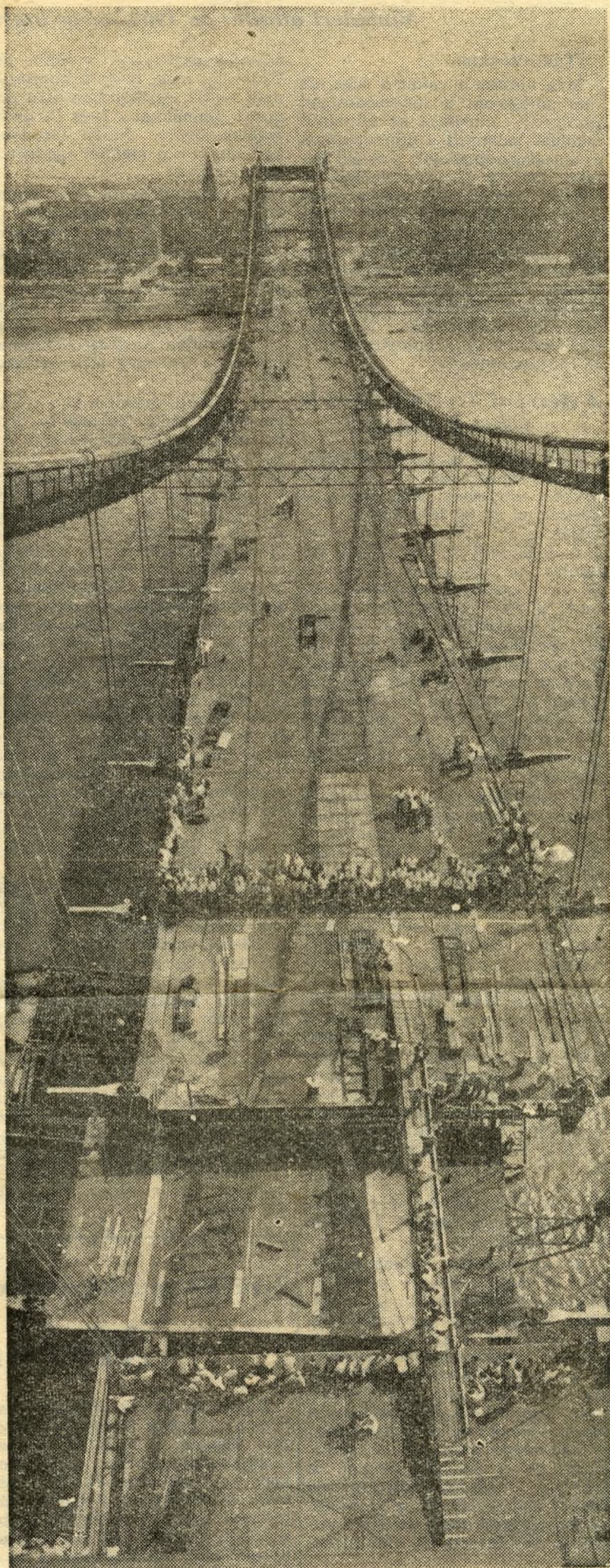
— Itt már sekély a víz, kissé féloldalról kell beemelni ezt a hídelemet. Roppant figyelmet kíván, hiszen néhány centis eltérés bajt okozhat — mondja *Vogt* elvtárs.

Reggel 9 óra 32 perckor kezdik emelni az utolsó hídelemet. Az egyik oldalát négy, a másik oldalát két kötéltartja béklyóban, nehogy valamerre kibillenjen. S 10 óra 40 perckor eltűnt az utolsó foghíj, teljesen elkészült az Erzsébet-híd acéltestje; a jelenlevők átmehettek az új hídon. Felemelő érzés volt mindannyiunk számára, de különösen két embernek volt nagy pillanat ez: *Sávoly Pálnak*, a híd tervezőjének, és *Fekete Jánosnak*, a főépítésvezetőnek, a hidszakma két veteránjának.

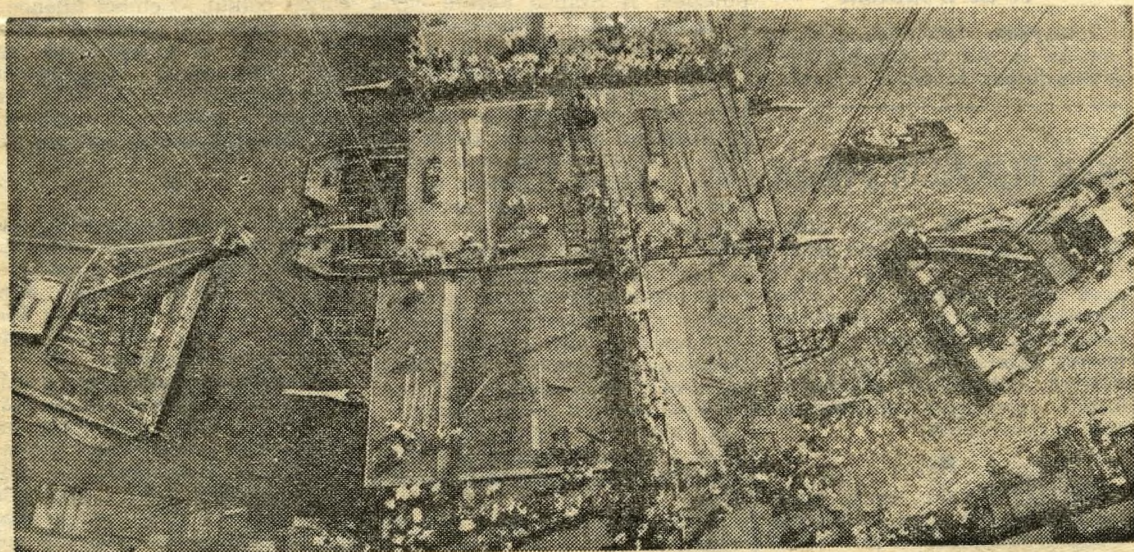
— A francia és a német kábelhidakat tanulmányoztam a tervezés előtt, de állíthatom, hogy ez, a mi hidunk, korszerűségben vetekszik velük. Különösen a horganykamránál és az acélpálya szerkezeténél csináltunk új dolgokat — mondja *Sávoly Pál*.

— Sok hidat csináltam már, köztük a heluáni Nílus-hidat, de ezt szeretem a legjobban. Úgy érezzük, valamennyi pesti megfordult már itt a parton, nézni, biztatni minket — bizonykodik *Fekete János*, majd azt magyarázza, hogyan terítik végig a hídon az úttest aszfaltburkolatát.

Helyén az utolsó hídelem, sok száz tenyér tapsra verődik, majd átgördítenek egy hordó sört. Az új hídon, Pestről Budára. Ünnepelnek a munkások.

Kilenc óra 32 perc.

Tíz óra 40 perc.

(Szöveg: Szalkai Sándor, kép: Rév Miklós.)